

עמ"ת (חיפה) 6451-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונית

עמ"ת (חיפה) 6451-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונית מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 6451-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלונית (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[05.06.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו מיום 2.6.24 [מ"ת 49600-05-24, כב' השופטת ב' חסן-חסינין], במסגרתה הורה בית המשפט קמא על שחרור המשיבה בתנאים מגבילים.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המשיבה הוגש כתב אישום בו מיוחסות לה עבירות של תקיפה, ניסיון תקיפה, איומים והפרת הוראה חוקית. ברקע כתב האישום - ויכוח בין המשיבה לבין אחיה על עניין פעוט. המשיבה, לפי הנטען בכתב האישום, תקפה את אחיה וחנקה אותו בשתי ידיה. בתגובה דחף אותה האחר והרחיקה. בהמשך, הגיעה אמם של השניים אל הבית, ובינה לבין המשיבה התגלע ויכוח על כך שהמשיבה תקפה את אחיה. המשיבה ניסתה לתקוף את אמה, אולם האח מנע זאת ממנה והרחיקה מהמקום. בתגובה איימה המשיבה על אמה ואמרה לה "אני חולת נפש, לא אכפת לי, אני יכולה לדקור אותך בסכין". עוד עולה מכתב האישום כי ביום 30.4.24 ניתן כנגד המשיבה צו המורה על הרחקה מבית אמה. חרף קיומו של הצו, שהתה המשיבה בבית אמה במהלך תקופת ההרחקה.
3. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי הרקע לאלימות (אשר כלל גם אלימות מצדו של האח) הוא ברקע פסיכיאטרי ומערכת יחסים לא יציבה בין בני הבית. לעניין הפרת הצו נטען כי שהותה של המשיבה בבית האם במהלך תקופת ההרחקה - הייתה נוכח הסכמת האם לקבל את המשיבה חזרה לביתה. נטען כי עוצמתה של עילת המעצר אינו מצדיק מעצר מאחורי סורג ובריח. הסנגור הציע לשחרר את המשיבה לחלופה במסגרת עמותת "בדרך", המעניקה פתרון דיור למשיבה תוך פיקוח (מרחוק) על התנהלותה, וליווי הניתן לה בהליך שיקומי, ככל שהדבר יידרש.
4. נציגת עמותת "בדרך" התייצבה לדיון בבית המשפט והביעה רצון ונכונות לקבל את המשיבה ולערוב לה. הנציגה נחקרה בבית המשפט, והתחייבה להודיע למשטרה בכל מקרה של הפרת התנאים ועזיבת הדירה ללא אישור. אף המשיבה עצמה ביקשה לקבל את החלופה המוצעת, ומסרה כי תעשה כל שביכולתה לנהוג בהתאם ולקבל את כללי המקום.

5. בהחלטתו מושא הערר קבע בית המשפט קמא, לאחר עיון בתיק החקירה, כי מתקיימות ראיות לכאורה לביסוס המיוחס למשיבה בכתב האישום. עוד נקבע כי בשים לב לאופי העבירות והחשש להישנותן, הרי שנדרש משנה זהירות טרם שחרור בתנאים מגבילים.
6. עוד נקבע כי הגם שקיים טעם בקבלת תסקיר שירות המבחן, נוכח מומחיותו, הרי שבית המשפט מוסמך להפעיל שיקול דעת ולהתרשם בעצמו נסיבות המקרה, מיהות העושה ומהחלופה המוצעת.
7. נקבע כי בעניינו, מדובר במעשי אלימות ברף הנמוך, וכי הפרת הצו וחזרת המשיבה לבית האם - נעשתה בהסכמת אמה של המשיבה, ובהעדר מסגרת אחרת בה תוכל לשהות. במצב דברים זה, נקבע כי יש בחלופה כדי לספק פתרון הולם, מקום מגורים תומך ומשקם, ובהתחשב בצרכיה המיוחדים של המשיבה. החלופה המוצעת, כך נקבע, הינו בית חם לנשים המצוי בקרית ביאליק, ובניהול מקצועי ואחראי. נקבע כי נציגת העמותה הותירה רושם חיובי, כמי שמודעת לתפקיד הפיקוח ומחויבת לדווח במקרה של הפרה.
8. משכך הורה בית המשפט על שחרורה של המשיבה בתנאי מעצר בית חלקי בדירה של עמותת "בדרך" (החל מהשעה 19:00 ועד השעה 08:00 בבוקר המחרת), איסור יצירת קשר עם המתלוננים, איסור כניסה לעיר עכו (למעט הגעה לבית החולים 'מזור') וכן ערבויות כספיות נוספות [הפקדה כספית, התחייבות עצמית וערבויות צד ג'].
9. מכאן הערר, במסגרתו נטען כי לא ניתן משקל מתאים למסוכנות המוגברת של המשיב, נוכח הרקע הנפשי, הכולל אשפוזים על רקע שימוש לרעה בסמי רחוב ואבחון כסובלת מסכיזופרניה. נטען בנוסף כי בית המשפט קמא התעלם מעברה הפלילי של המשיבה, הכולל עבירות אלימות כלפי אמה, כמו גם מאסר מותנה התלוי ועומד נגדה. נטען כי היה מקום לכל היותר לבחון את המשיבה באמצעות תסקיר שירות מבחן, אשר יעמוד על מצבה הנפשי והמסוכנות הנשקפת ממנה.
10. בדיון בפני היום שמעתי את טענות הצדדים ונטלתי לעיוני את תיק החקירה. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות.
11. עיון בתיק החקירה מעלה כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתה של המשיבה. עם זאת, בצדק ציין בית המשפט קמא לעניין עילת המעצר, כי אין המדובר במסוכנות המצויה ברף חומרה גבוה [למעשה, כעולה מטעונו העוררת בדיון בפני היום - אף העוררת אינה חולקת על כך שמדובר במסוכנות ברף גבוה]. נראה כי עולה, ובאופן מובהק, כי תיק זה מתאים לשחרור המשיבה לחלופת מעצר הולמת.
12. לטעמי, בית המשפט נהג נכון משלא המתין לקבלת תסקיר בעניינה של המשיבה, אלא התרשם בעצמו מהחלופה המוצעת. בנסיבותיה המיוחדות של המשיבה, בשים לב למצבה הנפשי ונוכח הרמה המתונה של עילת המעצר, נראה כי הותרת המשיבה במעצר עד לקבלת תסקיר - אינה רצויה, ונזקי המעצר הממושך עולים על התועלת שבהמתנה לקבלת תסקיר.
13. אשר לחלופת המעצר - בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי ממערך הפיקוח המוצע. נימוקי בית המשפט קמא, בהעדפתו שחרור לחלופה המוצעת - מקובלים עלי במלואם. ברי כי רמת ה"הידוק" של החלופה נגזרת בין היתר מעוצמתן של עילות המעצר. ומקום בו המסוכנות אינה מצויה ברף חומרה גבוה, ניתן להסתפק גם בחלופת מעצר שאינה כוללת מעצר בית מלא בפיקוח אנושי הדוק. יש לזכור בהקשר זה כי חלופת מעצר לעולם נותנת מענה יחסי, ואין ציפייה כי תאיין באופן מוחלט את עילת המעצר. יש לקבל חלופת מעצר מקום בו היא מפחיתה את עוצמתן של עילות המעצר למידה סבירה ומתקבלת על הדעת. כך נהג בית המשפט קמא, אשר תפר למידותיה של המשיבה חלופת מעצר הכוללת הרחקה מבית האם, איסור יצירת קשר ואיסור כניסה לתחומי עכו, מעצר בית לילי תוך פיקוח יומי על המשיבה. כל זאת בצד ליווי בהליכי תמיכה, טיפול ושיקום; עיבוי מערך הפיקוח באמצעות ערבויות צד ג' וכן הפקדה כספית.
14. נוכח האמור - נראה כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. אני דוחה את הערר. המשיבה תשחרר ממעצר, בתנאים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט קמא.
המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ד, 05 יוני 2024, בהעדר הצדדים.